

[Ole Vig Jensen]

Mit partis ordfører, hr. Larsen-Ledet, er forhindret i at være til stede, og jeg skal derfor på det radikale venstres vegne sige, at vi har megen sympati for det, som socialdemokratiet vil med dette lovforslag, nemlig øge beskæftigelsesmulighederne for unge i landbruget.

Jeg behøver vel ikke erindre om, at der allerede i maj blev indgået en aftale mellem den daværende regering og det radikale venstre om, at der her som på mange andre områder, når det gjaldt om at skaffe beskæftigelsesmuligheder for de unge, skulle gøres en særlig indsats.

Nu har jeg forstået, at der er nogle, der har fundet det rigtigt at kæde spørgsmålet om lovforslag nr. L 97 sammen med dette lovforslag. Det er ikke nødvendigt for det radikale venstre. Vi har med de ændringer, der er aftalt og vedtaget omkring lovforslag nr. L 97, været klar til at gennemføre den lovgivning, og det er vi stadig.

Vi har imidlertid ikke lagt skjul på, at for os er det afgørende, at vi også får en aftale om at forbedre beskæftigelsesmulighederne for unge i landbruget. Vi mener, det er oplagt, at den sag drøftes i forbindelse med den forhandling, der i øjeblikket foregår om en samlet og forstærket indsats til bekæmpelse af ungdomsledigheden, og jeg vil blot sige, at dette lovforslag på udmærket måde kan indgå i disse drøftelser.

Der er enkeltheder i lovforslaget, som mit parti vil afvise, men hensigten er rigtig, og den vil vi støtte.

Bjørn Westh (S):

Jeg vil først sige, at der her er tale om et løfte, som vi fra socialdemokratiets side har givet i maj-juni, og løfter skal holdes, har vi jo hørt – måske ikke, når det drejer sig om pensionsbeskatning og den slags ting, men det er rigtigt at sige, at løfter skal holdes. Dette lovforslag er udtryk for et løfte bl.a. til det radikale venstre om, at vi på landbrugsområdet skulle komme med et forslag vedrørende ungdommen. Vi mener, at der er mange positive elementer i at få de unge ud at arbejde i landbruget, hvis de har lyst til det og landmændene gerne vil have dem. Vi mener også, at det kan løse nogle af de problemer, der har været fremme med hensyn til sølvbryllupslandmændene, der har svært ved

at klare produktionen og ikke har råd til at få en medhjælp. Ved et sådant forslag kunne vi kombinere to ting.

Lovforslaget skal altså ses som et led i den særlige indsats, socialdemokratiet mener folketinget bør gøre for de unge. Jeg er helt klar over, at man gennem lov nr. 488 har fået en del unge ud i arbejde. Det er en positiv ting, men jeg føler, at dette lovforslag kunne få dem ud på en nemmere og mere enkel måde.

Endvidere må jeg gøre opmærksom på, at regeringen i sin redegørelse til folketinget om ungdomsarbejdsløsheden anfører, at lov nr. 488 skal udløbe, og at kommunerne ikke skal have pligt til at sætte penge af til disse ting længere. Vi ved, at den kommunale økonomi er så anspændt, ikke mindst på grund af regeringens indsats – og regeringen ønsker jo at gøre den endnu mere anspændt – at de ikke vil få råd til denne slags foranstaltninger. Her kan man så sige at dette lovforslag kommer ind.

I øvrigt mener jeg, at lovforslaget på mange måder er mere enkelt opbygget, tager mere hensyn til de lokale organisationer og på en enklere og hurtigere og mere sikker måde kan kanalisere de arbejdspladser til de unge, som vi ønsker.

Jeg synes, landbrugsministerens bemærkninger her ikke var særlig kloge. Landbrugsministeren fremhæver lidt foragteligt, at der sidder nogle erhvervsorganisationer, og han fremhæver Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, LO og SiD, men der sidder også f.eks. landboforeningerne og husmandsforeningerne og SALA sammen med ministeriet. Det er altså, hvad man kunne kalde et paritetisk udvalg, der skal sidde og løse de praktiske problemer, det er dem, der har problemerne inde på livet. Jeg synes, at landbrugsministeren godt kunne have nævnt, at de andre organisationer også var med i dette udvalg.

Hr. Øllgaard mente, at der burde gå positive signaler ud, og han mente ikke, at der var landmænd, der havde ønsket dette lovforslag. Jeg må sige, at husmændenes formand på landsdelegeretmødet gav udtryk for, at husmændene hellere så dette forslag end lovforslag nr. L 97. Men vi vil da gerne være med til at drøfte det. Man kan godt sende positive signaler ud, men, hr. Øllgaard, så må der også komme positive signaler den anden vej.